

sorunu işçiler çözecek

MAHMUT SÜRMEİ

Hiçbir yeri güvenli değil bu ülkenin, ancak Tuzla'da yaşam tasadüflere kalmış demek hiç de abartı olmaz. Tuzla irili ufaklı onlarca tersanenin içiçe geçtiği, çalışanların çok büyük çoğunluğunu sigortasız, sendikası işçilerin oluşturduğu bir iş havzası.

Yok pahasına insanlık-dışı koşullarda çalıştırılan bu insanlar, son zamanlarda gündemi oldukça meşgul eder oldular. Peşpeşe yaşanan ölümler çalışanları yaşam için direnişe iterken, tersane patronları ve iktidar güçleri, ortaya attıkları komplo teorileriyle cinayetlerini örtmeye çalışıyorlar. İnsanların canı pahasına oluşturdukları, dünya beşincisi ya da sekizincisi olmakla övündükleri sektörlerinde iş cinayetinde kaçınıcı olduklarının lafını bile etmiyorlar. Çünkü onlar için başarı kâr oranlarıyla orantılı bir olgu.

Şimdi Tuzla işçisi 16 Haziran'da greve hazırlanıyor. 'Artık yeter, sizin daha fazla kazanmanız için ölmek istemiyoruz' demeye hazırlanıyor. Tüm oyunları boşa çıkarmaya, bizim ölümümüze neden ne dış mihraklar ne de bir lokma ekmeği paylaştığımız Kürt kardeşlerimiz değil, sizin bitmeyen kâr hırsınız demeye hazırlanıyor. Tuzla işçisi 16 Haziran'da hem tersane patronunu hem sarı, işbirlikçi sendikal anlayışları yenmek zorunda olduğunun bilincinde olarak hazırlanmalı. Bunu hem kendi onuru için hem genel sınıf mücadelesi için yapmalı. Yıllardır her zorluğa göğüs gererek tuzla işçisinin yanında olan örgütüne, Limter-İş'e sahip çıkmak için yapmalı, başarmalı. Tuzla işçisi bugün daha iyi bir yaşam için değil, bıçak sırtında seyreden yaşam hakkı için, 16 Haziran'a hazırlanıyor, başlarına gelenlerin kader olmadığını, kapitalistlerin daha fazla kâr hırsından kaynaklandığını biliyorlar. Artık bir şeyi daha, sorunlarını çözecek olanın patronlara kesilen göstermelik cezalar değil, kendi direnişleri ve sınıf dayanışması olacağını da biliyorlar.

Bugün kuşkusuz egemenleri, belleklerden silmeye çalıştıkları 15-16 Haziran'ı yaratan sınıf ruhunun 16 Haziran'da canlanma korkusu tedirgin ediyordur. Tuzla'da başarılacak olanın sonuçları aynı zamanda tüm emek güçleri tarafından da iyi okunmalıdır. Tuzla'da ölümleri durduracak kaza-

nımları elde etmek, sorumluları ortaya çıkartmak anlamına gelecektir. Kaybedilen işçi kardeşlerimizin katilinin daha fazla kâr diyen bu düzen olduğunun görülmesi olacaktır. Bu kazanım yalnızca Tuzla işçisinin değil tüm işçilerin, emekçilerin kazanımı olacaktır. 16 Haziran'a böyle bakılmalı, bu perspektifle Tuzla işçisinin yanında olunmalıdır. Sınıf mücadelesinde tarihsel bir kazanım olan 15-16 Haziran işçi direnişi bu yıl dönümünde Tuzla grevinin kazanımlarıyla taçlandırılıp, sınıf mücadelesine yeni bir halka daha eklenebilmelidir. Tüm emek güçleri bu 15-16 Haziran'da faaliyetlerinin merkezine Tuzla grevini koymalı Tuzla işçisinin yanında olmalıdır. Büyük direni-

şin 38. yılında işçi sınıfının kazanımlarına yönelik saldırılara, taşeronlaştırılmaya, güvencesiz çalışma koşullarına ve iş cinayetlerine en güçlü yanıt verilmelidir.

Sınıf örgütlerinin bu kadar siteme

yedeklendiği günümüzde sınıf sendikacılığında ısrar eden Limter-İş ve Tuzla işçisiyle omuz omuza olmak görevi hepimizin önünde duruyor. Başta proletaryaya sosyalistleri olmak üzere tüm emek güçleri 16 Haziran'da Tuzla'ya.

BİR İSYAN YATAĞIDIR TUZLA SULTAN SEÇİK

Tuzla'da hummalı bir koşuşturmaca yaşanıyor. Sadece Tuzla'da da değil, suya atılan taşın yarattığı dalgalar Gebze'den Kocaeli'ne, Kurtköy'den Kartal'a, İstanbul'un sokaklarından bütün yoksul mahallelere doğru uzanıyor. Dalgaların kuvveti duvarları devirecek kadar güçlü olmayabilir henüz. Biliyoruz ki, kelimenin gerçek anlamıyla binbir emek ve özveriyle, büyük bedellerle yaratılan bu dalga duvarları dövmeye başladı ve artık vazgeçemeyecek/ vazgeçmeyecek kadar güçlü bir izi var ardında.

Limter-İş sendikasının havzada tersane işçilerini örgütlenme çabası uzun yıllar öncesine dayanıyor. İşçi sınıfının dava insanlarının ayak izleri saklı her köşesinde. Biri Süleyman Yeter'dir örneğin. Gözaltında işkence ile öldürülen Limter-İş Sendikası eğitim uzmanı. Bir diğeri Mustafa Barlas'tır. Kışın soğuşunda gemiden kayıp buz gibi denize düşen ve hemen sonrasında kanser olup yine havzaya gömülmeyi vasiyet eden sendika yöneticisi işçi Galip Yoldaş'tır. İsimleri bilinen ve bilinmeyen kararlı, ne istediğini bilenlerdir onlar. Hatta hâlâ direnişin ön safalarında elinde sendika bayrağı sağa sola azimle koşturun ve bizzat kendi evladını tersanede iş cinayetine kurban vermiş Hakkı ustadır onlar. Limter-İş sendikası deyim yerindeyse emekle yaratılmıştır. Şimdi aynı kendini var edişindeki yoğun özveride olduğu gibi önemli bir sorunu dile getirmek için gündüz demeden, gece demeden koşturuyorlar havzada.

Havza kapitalistler bakımından son derece önemli getirisi olan tersanelerin merkezi. Milyon dolarların bir günde ciro edildiği havzada bir baret, bir kurtarma kemeri, bir kaynak gözlüğü, bir yüz maskesi almamak basit bir patron duyarsızlığı da değildir kesinlikle. Tuzla Tersaneler Bölgesi'nde olmak üzere 2006 senesinde 10, 2007 senesinde 13, bu sene bugüne dek 9 işçi hayatını iş kazalarında kaybetmiş. Aynı süre içinde sektörün üretim hacmi 550 bin dwt'lerden 1 milyon dwt'ye çıkmış, Havzada yüzde binleri/on binleri aşan kâr oranı basit ve bir o kadar anlaşılır bir döngüye göre kurgulanmıştır. Demirin kilosu insan etinden pahalı çeker havzada. Asbestli suyla değil, kanla yıkamak daha ucuza gelir oralarda. Bu yüzden, sadece ama sadece hızlı, en az maliyetle, en yüksek kâr elde edilebil-

sin diye kurgulanır havzanın iş yaşamı.

Göç etmek zorunda kalanın can simidi sandığı ama can verdiği yerdir Tuzla. Okuma yazması olmayan, Türkçeyi doğru dürüst konuşamayan, kent yaşamına uyum sağlayamamış, yoksul ve geçinmek zorunda olanın hele de eli kolu tutuyorsa ilk aklına gelen yerdir tersane işçiliği.

Havzayı gezenler bilir, Limter-İş sendikası göze batacak kadar büyük tabelaları ile karşılar işçileri. Bütün işçi geçiş noktalarında yıllardır bildirileri dağıtır sendikaların. Havzada yeni çalışmaya başlayanlar yan gözle bakar sabahın köründe tren istasyonlarında, havza girişlerinde bildiri dağıtıp, iş cinayetlerine, sigortasız çalışmaya karşı direnişe ve örgütlenmeye çağırırlar. Ve yine havzayı gezenler bilir ki, hayatta kalmayı başaranların sendika bildirilerinden kaçan gözleri yerini bildiriye uzanan ele bırakır. Çünkü havzada zaman hızlı akar. Gün geçmez bir ölüm sırtlamak için omuzlarda. Gün doymaz işçi kanı akmadıkça. Gemi işverenleri gemi azya aldıkları için olsa gerek, gözün içine baka baka aynı yalanı tekrarlarlar. Çünkü vazgeçemeyecek kadar yüksek kazançları.

Havza bir isyan yatağıdır. Kapitalizme ve patrona isyan, iş cinayetine ve ölüme isyan ve yine işçi örgütlenmenin zorluklarına isyan. Sendika yönetiminden Kambersiz bildiri dağıtılmaz oralarda. Polis saldırısında Genel Başkan Cem'siz direniş olmaz. Limter-İş Sendikası da havza gibi kendine hastır biraz. Orda deri başkan koltuğu, afli yönetim odaları yoktur. Limter-İş başkanından çaycısına, üyesinden yöneticisine kadar saf işçidir. Katksız yol arkadaşlığı ve kararlılık. Bu yüzdendir inatçılıkları. O kadar çok kaybettiler ki artık kazanmaya kilitli bellekleri.

Limter-İş sendikasının çağrılanı ile 16 Haziran günü greve gidiliyor havzada. İş cinayetleri bir anda durmayacak biliyorlar onlar da. En çok bir yol açmak istiyorlar kendileri için. Hayatta kalabilecekleri bir çalışma ortamı, ağır iş koşullarında koruyucu malzemeler, sigorta, dinlenme saatleri, eldiven ve maskeler istiyorlar. Ayakları kaydığında onları gemiye değil hayata bağlayan halatlar istiyorlar. Tek tek değil, toplu pazarlık hakkı istiyorlar. Bu yüzden gidiyorlar greve.